

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **N. V. T.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Ostrava, Purkyňova 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2019, č. j. 63 Az 46/2018-39,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Bártovi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši 3.400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení nese stát.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2019, č. j. 63 Az 46/2018-39, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. OAM-257/LE-LE05-BA04-2018. Tímto rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť shledal žádost nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. c) téhož zákona.

[2] Dne 21. 5. 2020 obdržel Nejvyšší správní soud sdělení žalovaného, že stěžovatel byl dne 29. 4. 2019 navrácen do země původu. Z potvrzení o provedení lustrace v informačním systému základních registrů bylo zjištěno, že stěžovatel není veden v evidenci obyvatel, podle evidence cizinců měl stěžovatel poslední známý pobyt na území České republiky do 13. 9. 2013. Z evidenční karty žadatele se podává, že dne 29. 4. 2019 byl stěžovatel repatriován do Vietnamu. Nejvyšší správní soud se dále obrátil na žalovaného – Odbor azylové a migrační politiky, Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a zástupce stěžovatele s dotazem na aktuální místo stěžovatelova pobytu (přípis ze dne 25. 5. 2020, č. j. 3 Azs 123/2019-29). Přípisem ze dne 1. 6. 2020 žalovaný sdělil, že mu místo pobytu

stěžovatele není známo. Policie ČR na výzvu soudu uvedla, že stěžovatel byl vyhoštěn z území ČR dne 29. 4. 2019 do 14. 5. 2025. Právní zástupce stěžovatele na výzvu ke sdělení místa pobytu stěžovatele nereagoval.

[3] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)*. Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům, aby se meritorně nezabývaly azylovými žalobami těch žalobců, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci a kteří již pravděpodobně nejsou v dosahu jurisdikce České republiky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004-45; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Zastavení řízení v případě naplnění hypotézy § 33 písm. b) zákona o azylu je obligatorní a uplatní se obdobně v řízení o kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007-66).

[4] Nejvyšší správní soud v této věci učinil potřebné úkony ke zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatele, avšak bezúspěšně. Za této situace mu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu zastavit.

[5] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[6] Krajský soud ustanovil stěžovateli k jeho žádosti zástupce z řad advokátů; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby, kterým bylo podání blanketní kasační stížnosti včetně jejího doplnění [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)]. Za tento úkon mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy ustanovenému zástupci za jeden úkon právní služby náleží 3.400 Kč. Jelikož zástupce nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, nebyla jeho odměna navýšena o částku odpovídající této dani. Přiznaná odměna bude Mgr. Ladislavu Bártovi vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu